

PRZECIWIW PODWYŻKOM. Strajki we Wrocławiu. 30.I - w odpowiedzi na podwyżkę cen - we wrocławskich zakładach pracy miały miejsce liczne protesty. Na murach pojawiły się okolicznościowe napisy, wiele zakładów obstawiono zmobilizowaną strażą przemysłową. W Stoczni Rzecznej strajk rozpoczęto już ok. 7.30 /trwał do końca I zmiany/. Śpiewano m.in. "Bogurodzicę", "Boże coś Polskę". Wychodzących po I zmianie fotografowano. Zatrzymano i poddano wielogodzinnym przesłuchaniom dużą część załogi, wraz z dyrektorem naczelnym i kierownikiem zmiany. 1.II zwołano zebranie załogi, na którym ogłoszono kary: odebranie 13-tki, premii za luty oraz wolnych sobót w lutym. Do strajku doszło też w IASE /od godz. 13-tej do końca I zmiany/, w Pałacu między godz. 9 a 9.55 przerwano pracę na największych wydziałach: WZ, WID, WIH. Były też próby zawiązania strajku w "Chemitecie".

Demonstracja w Nowej Hucie. Ok. 2 tys. ludzi, głównie kobiety, zebrało się 30.I. przed Urzędem Dzielnicowym w Nowej Hucie protestując przeciwko podwyżkom cen żywności. Dołączali do nich hutnicy wracający z I zmiany. ZOMO rozpedziło demonstrantów, zatrzymano 150 osób, wielu innym zabrano dowody osobiste.

KAMPANIA PRZECIWIW PRACOWNIKOM POGOTOWIA

Zapadły drakońskie wyroki na pracowników Pogotowia oskarżonych o ograbienie przewożonego karetką D. Tomczyka z 3,5 tys. zł. Członkowie załogi K. Chorzewski i Z. Matyjasiak dostali po 5 l. więzienia, lekarka D. Prus, samotnie wychowująca dwójkę dzieci, skazana została na 4 lata, za to, że milczała i nie ingerowała w szmotaninę z pijakiem. Przed rozprawą PAP pisała o przedstępstwie jako niezbitym fakcie: "Pobili i obrabowali". W tej sprawie wyroki zostały wydane już wcześniej. Zapadły mimo braku świadków i dowodów winy. Proces był farsą. Sędzia Szeremianów odrzucił wyjaśnienia świadków obrony - trzech niekaranych pracowników pogotowia. Odrzucił też kolejno wszystkie wnioski obrońcy, m.in. przeprowadzenie wizji lokalnej w karetce. Jak podnosili świadkowie obrony i adwokaci, wersja wydarzeń podana przez rzekomą ofiarę kradzieży jest technicznie niemożliwa - w karetce nie można otworzyć od środka lewych drzwi, przez które Tomczyk miał być wyrzucony. Sędzia nie zwracał też uwagi na kruchość materiału dowodowego: mimo natychmiastowej rewizji milicja nie znalazła u oskarżonych skradzionych pieniędzy. Oskarżenie opierało się wyłącznie na zeznaniach poszkodowanego Tomczyka, który był tamtego dnia pijany po bankiecie w macierzystej jednostce na Bemowie, oraz jednego świadka - byłego sanitariusza odsiadującego wyrok za oszustwo i kradzież, który o samej sprawie nie wiedział nic, bo już wtedy siedział w więzieniu. Jeden z obrońców oskarżonych nie doczekał się odpowiedzi na pytanie, dlaczego świadek ten - przeciw któremu nie toczy się żadne dochodzenie z tytułu jego pracy w pogotowiu - od czerwca ub.r. /tj. od czasu rozpoczęcia "słedztwa" w sprawie śmierci G. Przemyska/ składa obszernie zeznania o masowej przestępczości wśród pracowników Pogotowia. Obecnie montuje się proces przeciw załodze, która przewoziła Grzegorza Przemyska. Po z górą pół roku znaleźli się pacjenci, którzy przypomnieli sobie, że byli przez tę właśnie załogę źle potraktowani. Poszukiwani byli z dużym nakładem pracy: milicja na podstawie dokumentów pogotowia sprawdzała wszystkie wyjazdy załogi, odwiedzała byłych pacjentów w domach i zachęcała do składania skarg. W warszawskim Pogotowiu panuje atmosfera zastraszenia. Załogi bez potrzeby wzywają "erkę", by mieć świadków w wypadku nowej prowokacji. /"CDN Głos Wolnego Robotnika" nr 58/.

KN DOTARŁY DO NAS:

Mazowsze - Wiosna /Zakłady im. Róży Luksemburg/ z XII, Ognik nr 1, CDN Głos Wolnego Robotnika nr 58 wyd. B z 29.I, Słowo nr 26 z 23.I, Wiadomości nr 95 z 15.I, 96 z 22.I i 97 z 29.I, Robotnik nr 44 z 23.I, Solidarność Kolejarzy nr 13 z I, Wola nr 87 z 30.I, Monter nr 23 z 16.XII, AIT nr 56, Podziemie nr 1 z 27.I, Sektor nr 45/46 z 25.XII i 48 z 25.I, Solidarność COBiRTK nr 35 z 30.I.

Bydgoszcz - Bydgoski Podziemny SI nr 2/84, Informator Bydgoski nr 52 z 23.I.

Dolny Śląsk - Z dnia na dzień nr 42 z 9.XII i 305 z 22-28.I, U Nas nr 43 z 25.I, Iskierka nr 87 z 26.I, Wiadomości Bieżące nr 90 z 16-31.XII.

Kalisz-Konin-Sieradz - Nasza Solidarność nr 6 z 25.I.

Małopolska - Barykada nr 20 z 2.XII, Hutnik nr 73 z 11.I i 74 z 23.I, SI RKS nr 80 z 17.I, Zomorządność nr 75 z 19.I, Solidarność Zwycięży /MKS Nowa Huta/ nr 46 z 5.I i 47 z 20.I, Aktualności nr 78 z 7.I i 79 z 14.I, Feniks /Tarnów/ nr 4 z 8.I.

Pomorze Zachodnie - Solidarność KOS nr 58 z 9.XII.

Stalowa Wola - BI TKZ Huty Stalowa Wola z 14.XI, 23.XI i nr 14 z 11.I.

Region Śląsko-Dąbrowski - Głos Śląsko-Dąbrowski nr 19 z XII, Manifestacja Gliwicka

- nr 41 z 22.XII, Przegląd Katowicki nr 2 z I.
- Region Środkowo-Wschodni - Roztocze nr 6 z 12.XII, Solidarność Nauczycielska nr 18 z XI.
- Toruń - Wabrzeski Informator Solidarności nr 9 z 12.XII.
- Wielkopolska - Solidarność Walcząca nr 7 z 11.XII.
- Zielona Góra - Solidarność Lubuska nr 6 z I.
- Ziemia Puławska - Solidarność Ziemi Puławskiej z 2.XII.
- Oraz: Ojczyzna nr 26 z 30.X.
- Wydawnictwa książkowe: M.Mayer - Kilkanaście wierszy, Warszawska Niezależna Oficyna Poetów i Malarzy; Z.Bartnicki - Kryzys, wyd. Księgarnia Nasza; J.J.Lipski - Dwie ojczyzny, dwa patriotyzmy, wyd. MKKW; B.B., K.N., L.W., N.R., - Rejtan. Zarys historii VI LO im. T.Reytana w Warszawie l. 1956-83, z aneksem wyd.III, wyd. Głos; A.Michnik - list do gen. Kiszczaka, wyd. CDN; J.Kudnierek - Polska a Zachód, czyli czekanie pomocy, wyd. Przedświt; A.Stanisławski - Monologi, wyd. Oficyna Liberalów.

INFORMACJA SOLIDARNOŚCI Region Mazowsze nr 191 A N E K S

OSWIADCZENIE WIĘZNIÓW POLITYCZNYCH Z ZK STRZELIN O ZAKOŃCZENIU GŁODÓWKI

My, niżej podpisani oświadczamy, że w piątek dn. 27.I.1984 r. podjęliśmy wspólnie decyzję o zakończeniu protestu głodowego trwającego od 5.XII.1983 r. do dnia dzisiejszego. Wyżej wymienioną decyzję podjęliśmy mimo braku pozytywnej reakcji ze strony władz na nasz główny postulat - status więźnia politycznego. Uważaliśmy i nadal uważamy, że zastosowanie wobec nas obowiązującego od wielu lat regulaminu więziennego jest świadomą próbą przedstawienia problemu więźniów politycznych jako zjawiska marginesowego. Swoją postawą chcieliśmy ukazać jak ważny jest ten problem i to nie tylko w Strzelinie, lecz również w pozostałych więzieniach i aresztach, gdzie przebywa wielu naszych kolegów. Jednocześnie przypominamy, że walka o status więźnia politycznego trwa już w różnych formach od początku stanu wojennego, a zwłaszcza od pierwszych procesów sądowych po 13.XII.83. Nasza decyzja o podjęciu protestu głodowego została również poprzedzona innymi rodzajami akcji, które nie przyniosły jednak pozytywnego rezultatu. W tym wypadku nie mieliśmy już wielkiego wyboru, zdecydowaliśmy się na ten drastyczny krok. Przerwanie głodówki nastąpiło w wyniku apelu Episkopatu Polski, podziemia "Solidarności" i większości społeczeństwa. Stan naszego zdrowia, zmiany w organizmie, które mogły mieć nieodwracalny skutek również wpłynęły na naszą decyzję. Pięciu z nas nie podpisało tego oświadczenia, bowiem zostali przewiezieni do szpitala więziennego we Wrocławiu. Są to: Janusz Pałubicki, Czesław Stasiak - przewiezieni 17.I.84 po wielokrotnej utracie przytomności, a w b. złym stanie fizycznym - Marian Ryziewicz, Edward Rewiński - przewiezieni 19.I.84, zupełnie wyczerpani fizycznie, częste utraty przytomności, Czesław Lipka - przewieziony 25.I.84 po nagłej utracie przytomności. Stan zdrowia pozostałych jest także b. zły. Stosowane już wobec niektórych zastrzyki wzmacniające. Uważając, że cena życia lub trwałych zmian psycho-fizycznych byłaby z humanitarnego punktu widzenia niepożądana i jednocześnie biorąc pod uwagę wiele głosów z zewnątrz, postanowiliśmy głodówkę przerwać. Zwracamy się również do naszych więzionych kolegów o zaprzestanie dalszego protestu. Pragniemy wszystkim zapewnić, że nie uważamy się za pokonanych, gdyż w dużym stopniu cel osiągnęliśmy, a naszą postawą udowodniliśmy, jak ważne są i bliskie sprawy sprawiedliwości i godności ludzkiej. Dla tych celów jesteśmy gotowi poświęcić to, co jest dla nas najdroższe. Żadne cierpienia i szykany nas nie złamają, a słowa: "godność", "sprawiedliwość", "miłość" są dla nas najważniejsze, nawet tutaj, w więzieniu. Kończąc protest głodowy nie zaprzestaliśmy walki o nasze niezbywalne prawa i zwracamy się do wszystkich niezależnych organizacji, instytucji oraz do całego społeczeństwa o pomoc w osiągnięciu zamierzonego celu. Jako katolicy dziękujemy Bogu, że w modlitwie i swoją obecnością pomógł nam przetrwać tyle dni w cierpieniach. Dziękujemy również wszystkim, którzy pamiętali o nas w tych trudnych momentach śledząc nasze listy. Głęboko doceniamy ich postawę. Więżniowie polityczni w ZK Strzelin: Leszek Zubik, Tadeusz Rzeszółko, Mirosław Stroczyński, Brunon Ponikiewski, Andrzej Pokorski, Leon Mosio, Włodzimierz Makarski.